Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 16 -09- 2019
Městský úřad Blatná

Městský úřad Blatná
Odbor správní a živnostenský úřad
tř. T. G. Masaryka 322, 388 11 Blatná
tel. 383 416 111

dne 19 -09- 2019

MUBLX009X0Q1

NAŠE ZN.:	MUBL 8857/2019/OSŽU/13
Č. j.:	MUBL 12660/2019
VYŘIZUJE:	Bc. Věra Firichová
TEL.:	383 416 206
E-MAIL:	firichova@mesto-blatna.cz
DATUM:	22.08.2019

Doložka vykonatelnosti
Toto rozhodnutí je vykonatelné
ode dne: 17 -10- 2019
Městský úřad Blatná
Zapsal:

ROZHODNUTÍ

Odbor správní a živnostenský úřad Městského úřadu Blatná, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle § 60 a § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o odpovědnosti za přestupky"), **rozhodl takto**:

I.

Obviněný

je vinen

z přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona č. 251/2016, o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb. (dále jen „zákon o některých přestupcích"), kterého se dopustil tím, že

v blíže neurčené dny od 13.06.2018 do dne 12.06.2019 v Blatné, několikrát úmyslně pouštěl nahlas hudbu a bouchal do podlahy,

tedy úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil schválnosti.

II.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněnému s přihlédnutím k ust. § 35 - §40 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích

ukládá

A. správní trest **pokuta** ve výši **1.000,- Kč** (slovy jeden tisíc korun českých),

B. podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle vyhlášky č. 520/2005 Sb., (ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb.), kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, povinnost **nahradit náklady** spojené s projednáváním přestupku ve výši **1.000,- Kč** (slovy jeden tisíc korun).

Uloženou pokutu a náklady řízení je obviněný povinen v souladu s ust. 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky zaplatit do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí městu Blatná na účet č. 271688994/0300. Při platbě je nutno uvést variabilní symbol **2081900057.**

Odůvodnění:

Správní orgán při rozhodování o přestupcích vycházel z oznámeného přestupkového spisu Policie ČR, Obvodního oddělení Blatná, č. j.: KRPC-82093-2/PŘ-2019-020711 ze dne 12.06.2019, doručeného správnímu orgánu dne 14.06.2019. V tomto oznámení se nachází podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích, kterého se měl dopustit od blíže neurčeného dne do dne 12.06.2019 okolo 21.15 hodin v Blatné, I úmyslně pouštěl nahlas hudbu a bouchal do podlahy, čímž úmyslně narušil občanské soužití tak, že se dopustil schválnosti vůči sousedu

Správní orgán předvolal k podání vysvětlení na den 03.07.2019. Při podání vysvětlení dne 03.07.2019 uvedl mimo jiné, že jim pouští schválně nahlas hudbu, bývá to často, skoro ob den. Od té doby, co to nahlásil na policii, je již relativně klidu. Uvedl že dne 12.06.2019 to bylo již neúnosné, proto volal policii. Když policie přijela na místo, bylo ticho, pan hudbu úplně vypnul, ale jakmile policie odjela, tak ji ihned pustil a opět velmi hlasitě, až se jim třásly skleničky. Dále uvedl, že si myslí, že jim to dělá schválně, protože mu sousedka paní říkala, že když nejsou doma, je klid, pan hudbu hlasitě nepouští, ale jakmile přijedou domů, tak ji hned pustí nahlas.

Správní orgán dne 18.07.2019 zahájil řízení v souladu s ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád"), a podle ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky, doručením oznámení o zahájení řízení obviněnému , spolu s předvoláním k ústnímu jednání na den 19.08.2018. K ústnímu jednání byli předvoláni svědci . Svědkyně se z jednání omluvila.

K ústnímu jednání dne 19.08.2018 se obviněný bez omluvy nedostavil, pouze telefonicky sdělil, že se buď dostaví, nebo nedostaví. V souladu s ust. § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky bylo ústní jednání konáno bez přítomnosti obviněného. Při ústním jednání svědek uvedl mimo jiné, že soused dělá v bytě hluk, slyší často nadmíru hlasitou hudbu, spíš se jedná jen o bubny a dunění, je to strašně obtěžující, slyší i vibrace, nedá se to vydržet, je to hodně nahlas. Bývá to opravdu často, například i včera, ale konkrétní data si nepamatuje. Uvedl, že sousedí přímo s , a proto bohužel slyší, jak doma mlátí s věcmi, křičí, pak třeba i dvě hodiny brečí a pak si pustí na uklidněnou techno. Dále uvedl, že si myslí, že se hudbou částečně i uklidňuje, ale že to dělá hlavně naschvál, neboť hodně často hudbu nahlas pouští hned po příjezdu domů, spolu s bušením do podlahy a do schodů. Svědek uvedl, že jeho samotného to též hodně ruší, a tak několikrát k „vletěl", šel jen k oknu, vylézt se bál, a na jeho upozornění to poté kolikrát i na chvíli ztlumil. Svědek uvedl mimo jiné, že dělá hluk naschvál, neboť často, když přijdou domů, tak schválně pouští hudbu nahlas. Uvedl, že ta časová souvislost je zcela zřetelná. Data jednotlivých případů si nepamatuje, nesledoval to. Uvedl, že i jeho samotného hlasitá hudba pouštěná ruší, protože je to opravdu značná hlasitost, nic mu ale neříkal. Ví ovšem od a , že několikrát upozorňovali, že je ten hluk ruší, a dále uvedl, že několikrát byl přímo u toho, když říkala, aby tu hudbu ztlumil nebo vypnul, že je to ruší. Svědkyně uvedla mimo jiné, že a opakovaně pouští naschvál nahlas hudbu, když přijede s přítelem domů. Hudba je opravdu hodně nahlas také jim buší zespoda do podlahy a do schodů a u toho sprostě nadává. Uvedla, že od sousedů ví, že když přijede ona autem k domu, tak na základě toho to pustí. Uvedla, že ho v posledních letech mnohokráte opakovaně žádala, aby hudbu ztlumil nebo vypnul, a upozorňovala ho, že je tím ruší. Zároveň s tím ho upozorňovala i na to, že je ruší bušením do podlahy. Uvedla, že jí na to sdělil, že je to vždy za trest, když se mu nelíbí něco, co ona udělala. Svědkyně dále uvedla, že jednotlivé dny si nepamatuje, ale bývá to často, asi dvakrát týdně, naposledy včera. Uvedla, že její přítel má některá data zaznamenaná. Svědek uvedl mimo jiné, že jak již uvedl při podání vysvětlení, je ruší hlasitou hudbou a boucháním do jejich podlahy. Bývá to většinou, když přijedou s přítelkyní domů, říkali jim to sousedé, že bývá klid a jakmile s přítelkyní přijedou domů, tu hlasitou hudbu pustí. Uvedl, že je to takový hluk, že se klepou skleničky na stole. Uvedl, že mnohokrát žádal o ztlumení či vypnutí hudby, upozorňoval ho, že je to ruší, rovněž i bušení do podlahy, jednou volal i policii. Dále svědek uvedl data, která si poslední dobou začal zaznamenávat, kdy pouštěl nahlas hudbu, data však byla z července a srpna a přesná data z předchozích měsíců neměl zaznamenaná, pouze uvedl, že v předchozích měsících pouštěl hudbu značně nahlas přibližně dvakrát týdně.

Dne 21.08.2019 se ke správnímu orgánu dostavil obviněný a v souladu s ust. § 36 správního řádu se vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Uvedl mimo jiné, že je nový přítel a nijak to s ním neřešil. také nikdy nepřišla osobně říct, ať hudbu ztlumí, rovnou volala policii. Uvedl, že písničky si pouští, ale ne každý den. sdělil, že dle dat sepsaných panem je zřejmé, že pouštění hudby je čistě náhodné a není to jejich reakce na příchod z práce domů, neboť kdyby to dělal schválně, pouštěl by to každý den. Dále uvedl, že policie s ním vůbec nemluvila, nebyli u něj a neříkali mu, ať ztlumí hudbu. Uvedl, že pan mu několikrát říkal, ať hudbu ztlumí, a vždy mu vyhověl. Dále uvedl, že pan také dělá hluk, nahlas se vybavuje v ulici, nahlas skládá uhlí apod., také ho slyší a neudává ho. Uvedl, že ho nenávidí od jeho dětství a svědek je dobrý kamarád a určitě se na něj spolu domlouvají. K výpovědi pana uvedl, že časová souvislost, kdy si hudbu pouští, je náhodná, někdy si i dva týdny nic nepustí a není to tak, že by hudbu pouštěl naschvál, když přijde domů. Hudbu si pouští samozřejmě i tehdy, když doma nejsou, to samozřejmě nemohou vědět. Není to tedy tak, že by si hudbu pouštěl proto, abych je rušil. Uvedl, že do jejich podlahy ani schodů nebouchá, ale když s přítelem přejdou po bytě, tak to slyší, neboť bydlí pod nimi, slyší všechny hluky, neboť dům je projektovaný pro jednu rodinu a je rozdělen na dva byty. Uvedl, že když si paní pouští hudbu, také to slyší, ale nestěžuje si, protože má hudbu rád a také si ji chce někdy pustit.

Při rozhodování o přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích, kterého se měl dopustit tím, že od blíže neurčeného dne do dne 12.06.2019 okolo 21.15 hodin v Blatné, úmyslně pouštěl nahlas hudbu a bouchal do podlahy, vycházel správní orgán z oznámeného přestupkového spisu Policie ČR a z důkazů získaných v přestupkovém řízení. Svědek uvedl, že hodně často hudbu nahlas pouští hned po příjezdu domů, spolu s bušením do podlahy a do schodů. Svědek uvedl, že dělá hluk naschvál, neboť často, když přijdou domů, tak schválně pouští hudbu nahlas. Uvedl, že ta časová souvislost je zcela zřetelná a je to opravdu značná hlasitost. Dále uvedl, že několikrát byl přímo u toho, když říkala, aby tu hudbu ztlumil nebo vypnul, že je to ruší. Svědkyně uvedla, že opakovaně pouští naschvál nahlas hudbu, když přijede s přítelem domů. Hudba je opravdu hodně nahlas také jim buší zespoda do podlahy a do schodů. Uvedla, že od sousedů ví, že když přijede ona autem k domu, tak na základě toho to pustí. Uvedla, že ho v posledních letech mnohokráte opakovaně žádala, aby hudbu ztlumil nebo vypnul, a upozorňovala ho, že je tím ruší. Zároveň s tím ho upozorňovala i na to, že je ruší bušením do podlahy. Uvedla, že jí na to sdělil, že je to vždy za trest, když se mu nelíbí něco, co ona udělala. Svědek uvedl, že je ruší hlasitou hudbou a bouchánim do jejich podlahy. Bývá to většinou, když přijedou s přítelkyní domů, říkali jim to sousedé, že bývá klid a jakmile s přítelkyní přijedou domů, tu hlasitou hudbu pustí. Uvedl, že je to takový hluk, že se klepou skleničky na stole. Uvedl, že mnohokrát žádal o ztlumení či vypnutí hudby, upozorňoval ho, že je to ruší, rovněž i bušení do podlahy. Obviněný uvedl, že ani to s ním osobně neřešili, nežádali ho, aby nepouštěl hlasitě hudbu nebo aby ji ztlumil. Uvedl, že občas si hudbu pouští, má hudbu rád, ale nepouští si ji schválně proto, aby někoho rušil, doba pouštění hudby je čistě náhodná a není to reakce na příchod a z práce domů. Uvedl, že do jejich podlahy ani schodů nebouchá. Z výpovědí všech svědků vyplývá, že dlouhodobě občas pouští nahlas hudbu, jedná se velmi vysokou hlasitost, kdy tento hluk ruší nejen a , kteří mají byt v témže domě jako , ale hluk ruší i sousedy v okolních domech. Všichni čtyři svědci shodně vypovídají, že k pouštění hlasité hudby dochází často těsně po příjezdu a jejího přítele domů, sami sousedé uvádějí, že toto dělá neschválně. Svědci shodně vypovídají, že byl mnohokrát upozorňován na hlasitou hudbu s tím, že sousedy tento hluk obtěžuje, a byl žádán o její ztlumení či vypnutí. Správnímu orgánu je z předchozího přestupkového řízení o témže chování z roku 2016 známo, že přinejmenším při tomto zmíněném přestupkovém jednání bylo při vlastním řízení sděleno, že toto pouštění hlasité hudby sousedy ruší. Vzhledem k výpovědím všech svědků, kteří potvrzují jak nepřiměřenou hlasitost hudby, tak její pouštění před příchodem a domů, dále potvrzují bouchání do podlahy a také potvrzují upozorňování na toto obtěžující chování, má správní orgán za prokázané spáchání přestupku kladeného za vinu, z toho důvodu rozhodl správní orgán o vině tak, jak je uvedeno ve výroku č. I. tohoto rozhodnutí. Vzhledem k množství útoků správní orgán posuzuje tento přestupek jako pokračování přestupku dle ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy data jednotlivých útoků nejsou přesně známa, ale všichni svědci uvedli, že se tohoto

jednání v posledních měsících dopustil mnohokrát, dle svědkyně se jedná přibližně o dva dílčí útoky týdně, proto správní orgán do výroku uvedl počet „několikrát" a začátek časové období správní orgán ohraničil trváním jednoho roku v souladu s ust. § 29 a § 30 zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy na základě těchto ustanovení odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby o délce trvání 1 roku.

Při rozhodování o druhu a výši správního trestu uloženého vycházel správní orgán z ust. § 7 odst. 4 písm. a) zákona o některých přestupcích s přihlédnutím k ust. § 35 až § 40 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky. V ust. § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích je stanoveno, že za přestupek proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o některých přestupcích lze uložit pokutu do 20.000,- Kč. Dále správní orgán přihlédl k ust. § 35 až § 40 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky. V ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky jsou uvedeny jednotlivé druhy správních trestů. Ust. § 36 zákona o odpovědnosti za přestupky stanoví pravidlo pro ukládání správních trestů. Ust. § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky stanoví podmínky pro určení druhu a výměry správního trestu, v ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky jsou uvedena kritéria pro posouzení povahy a závažnosti přestupku. V ust. § 39 a 40 zákona o odpovědnosti za přestupky jsou demonstrativně vypočteny polehčující a přitěžující okolnosti, ke kterým se při rozhodování o druhu a výši správního trestu přihlédne. Ust. § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky upravuje ukládání a výkon správního trestu pokuta. Na základě výše uvedených ustanovení dále správní orgán hodnotil okolnosti spáchání přestupku, zejména přihlížel k povaze a závažnosti přestupku, významu zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, ke způsobu spáchání, významu a rozsahu následku přestupku, k okolnostem jeho spáchání, ke druhu a míře zavinění a v neposlední řadě také k osobě obviněného. Všechna kritéria hodnotil jak samostatně, tak ve vzájemné souvislosti. Spácháním přestupku došlo k porušení zájmů společnosti chráněných zákonem, kterým je ochrana klidného a spořádaného soužití. Občanské soužití lze obecně vymezit jako souhrn pravidel chování, jejichž zachování - nad rámec právních norem - je podle obecného názoru a přesvědčení nutnou podmínkou klidného a spořádaného soužití občanů v daném místě, čase a situaci. Správní orgán dále přihlížel k zavinění obviněného. Přestupku se obviněný dopustil ve formě přímého úmyslu – tedy chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, což je přitěžující okolností. Aktivní pouštění hlasité hudby po příjezdu dokazuje úmyslné jednání . Okolnosti spáchání přestupku jsou dány dlouhodobě špatnými sousedskými vztahy, přičemž byty a jsou umístěné v jednom domě se společným dvorem a zahradou. Zároveň při hodnocení přestupku správní orgán přihlédl k osobě , který v minulosti již byl správním orgánem uznán vinným z přestupku proti majetku a z přestupku proti občanskému soužití, což je přitěžující okolností. Správní orgán si jako podklad pro své rozhodnutí zároveň opatřil opis z evidence přestupků, vedené od 01.10.2016, v němž byl nalezen záznam o evidovaném přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, s právní mocí 08.04.2019. Z výše uvedených důvodů se správní orgán rozhodl uložit jmenovanému za jeho protiprávní jednání správní trest pokuta ve výši, jak je uvedeno ve výroku č. II. A. tohoto rozhodnutí.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou se dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ukládá obviněnému, který byl uznán vinným z přestupku. byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití a správní orgán neshledal, že by se v tomto případě jednalo o případ hodný zvláštního zřetele dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu, na základě kterého by mohl výši paušální částky snížit, a obviněný ani o snížení výše úhrady nákladů řízení nepožádal, proto správní orgán jmenovanému uložil povinnost nahradit náklady přestupkového řízení ve výši, kterou stanovuje vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (vyhláška č. 112/2017 Sb.), jak je uvedeno ve výroku č. II. B. tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Obviněný ... . má právo se proti tomuto rozhodnutí odvolat v plném rozsahu, a to do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Jihočeského kraje, České Budějovice, podáním učiněným u Městského úřadu Blatná. Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po oznámení rozhodnutí.

MĚSTSKÝ ÚŘAD odbor správní a živnostenský úřad BLATNÁ

Ing. Hana Valachová
vedoucí odboru správního a živnostenského úřadu

Obdrží:

...

1 x do spisu

KRAJSKÝ ÚŘAD
JIHOČESKÝ KRAJ
Odbor legislativy a vnitřních věcí
Oddělení správní
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

KUCBX00TUEW9

Naše č. j.: KUJCK 100052/2019
Sp. zn.: OLVV-správ. 98490/2019/vemar SO

Vyřizuje: Ing. Věra Marková
Telefon: 386 720 235
E-mail: markova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 11. 9. 2019
Vypraveno: 13. 9. 2019

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 16. 9. 2019 (8)
KRAJSKÝ ÚŘAD - JIHOČESKÝ KRAJ
Odbor legislativy a vnitřních věcí
dne 17. 9. 2019 podpis

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor legislativy a vnitřních věcí, jako orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád"), přezkoumal na základě včas podaného odvolání , , trvale bytem (dále jen „odvolatel"), rozhodnutí Městského úřadu Blatná, odbor správní a živnostenský úřad (dále jen „správní orgán I. stupně"), č.j. MUBL 12660/2019, spr. zn. MUBL 8857/2019/OSŽU/13, ze dne 22. 8. 2019, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích"). Ve výše uvedené věci odvolací orgán rozhodl **t a k t o**:

I.

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se výrok I., týkající se vyslovení viny, mění a bude znít takto:

, nar. , trvale bytem , se uznává vinným z přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích, kterého se dopustil tím, že v blíže nezjištěné dny nejdéle do dne 12. 6. 2019 v Blatné, několikrát úmyslně pouštěl nahlas hudbu a bouchal do podlahy, tedy úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil schválnosti.

II.

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve zbytku (části týkající se správního trestu a nákladů řízení) potvrzuje.

Odůvodnění

Dne 22. 8. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým byl:

I.

uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích kterého se dopustil tím, že v blíže neurčené dny od 13. 6. 2018 do dne 12. 6. 2019 v Blatné, několikrát úmyslně pouštěl nahlas hudbu a bouchal do podlahy, tedy úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil schválnosti.

II.

Za tento přestupek uložil správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 35 až ust. § 40 a podle ust. § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky") a ust. § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích

A. správní trest pokuty ve výši 1 000 Kč,

B. podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky byla uložena povinnost uhradit náklady přestupkového řízení stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, a to ve výši 1 000 Kč.

Správní orgán I. stupně ve svém odůvodnění popsal průběh přestupkového řízení a uvedl, že při rozhodování o přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích, vycházel především ze svědeckých výpovědí. Svědkyně uvedla, že opakovaně žádala, aby hudbu ztlumil nebo vypnul, a upozorňovala ho, že je tím ruší. Zároveň s tím ho upozorňovala i na to, že je ruší bušením do podlahy. Naopak uvedl, že občas si hudbu pouští, má hudbu rád, ale nepouští si ji schválně proto, aby někoho rušil, doba pouštění hudby je čistě náhodná a není to reakce na příchod a , z práce domů. Uvedl, že do jejich podlahy ani schodů nebouchá. Z výpovědí všech svědků však vyplynulo, že dlouhodobě občas pouští nahlas hudbu, jedná se velmi vysokou hlasitost, kdy tento hluk ruší nejen a , kteří mají byt v témže domě jako , ale hluk ruší i sousedy v okolních domech. Všichni čtyři svědci shodně vypovídali, že k pouštění hlasité hudby dochází často těsně po příjezdu a jejího přítele domů, sami sousedé a uvedli, že toto dělá naschvál. Svědci shodně vypovídali, že byl mnohokrát upozorňován na hlasitou hudbu s tím, že sousedy tento hluk obtěžuje, a byl žádán o její ztlumení či vypnutí. Správnímu orgánu I. stupně uvedl, že je z předchozího přestupkového řízení o témže chování z roku 2016 známo, že přinejmenším při tomto zmíněném přestupkovém jednání bylo při vlastním řízení sděleno, že toto pouštění hlasité hudby sousedy ruší. Vzhledem k výpovědím všech svědků, kteří potvrdili jak nepřiměřenou hlasitost hudby, tak její pouštění před příchodem a domů, dále potvrdili bouchání do podlahy a také potvrdili upozorňování na toto obtěžující chování, správní orgán I. stupně měl tedy za prokázané spáchání přestupku kladeného za vinu, z toho důvodu rozhodl správní orgán o vině . Vzhledem k množství útoků správní orgán I. stupně posuzoval tento přestupek jako pokračování přestupku dle ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy data jednotlivých útoků nejsou přesně známa, ale všichni svědci uvedli, že se tohoto jednání posledních měsících dopustil mnohokrát, dle svědkyně se jedná přibližně o dva dílčí útoky týdně, proto správní orgán I. stupně do výroku uvedl počet „několikrát" a začátek časové období správní orgán I. stupně ohraničil trváním jednoho roku v souladu s ust. § 29 a § 30 zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy na základě těchto ustanovení odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby o délce trvání 1 roku. Při rozhodování o druhu a výši správního trestu uloženého vycházel správní orgán I. stupně z ust. § 7 odst. 4 písm. a) zákona o některých přestupcích s přihlédnutím k ust. § 35 až § 40 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky. Všechna kritéria hodnotil jak samostatně, tak ve vzájemné souvislosti. Spácháním přestupku došlo k porušení zájmů společnosti chráněných zákonem, kterým je ochrana klidného a spořádaného soužití. Správní orgán I. stupně dále přihlížel k zavinění obviněného. Přestupku se obviněný dopustil ve formě přímého úmyslu - tedy chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, což je přitěžující okolností. Aktivní pouštění hlasité hudby po příjezdu dokazuje úmyslné jednání . Okolnosti spáchání přestupku jsou dány dlouhodobě špatnými sousedskými vztahy, přičemž byty a

jsou umístěné v jednom domě se společným dvorem a zahradou. Zároveň při hodnocení přestupku správní orgán I. stupně přihlédl k osobě , který v minulosti již byl správním orgánem I. stupně uznán vinným z přestupku proti majetku a z přestupku proti občanskému soužití, což je přitěžující okolností. Správní orgán I. stupně si jako podklad pro své rozhodnutí zároveň opatřil opis z evidence přestupků, vedené od 1. 10. 2016, v němž byl nalezen záznam o evidovaném přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, s právní mocí 8. 4. 2019. Zvýše uvedených důvodů se správní orgán I. stupně rozhodl uložit jmenovanému za jeho protiprávní jednání správní trest pokuta ve výši 1 000 Kč. Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou se dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ukládá obviněnému, který byl uznán vinným z přestupku. , byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití a správní orgán I. stupně neshledal, že by se v tomto případě jednalo o případ hodný zvláštního zřetele dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu, na základě, kterého by mohl výši paušální částky snížit, a obviněný ani o snížení výše úhrady nákladů řízení nepožádal, proto správní orgán I. stupně jmenovanému uložil povinnost nahradit náklady přestupkového řízení ve výši.

Shora jmenovaný , podal včas proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání. Uvedl, že nesouhlasí s rozhodnutím, neboť skutek se nestal. Zabývá se DJingem a občas si zahraje na vinylové desky, nejedná se o hrubé jednání. Nikdy nerušil noční klid a vždy vyhověl stížnostem, pokud rušil hudbou, na vyzvání vypnul. Naopak rušila noční klid vícekrát a policie vše řešila domluvou. Na gramofony si zahraje zhruba 2 x do týdne, a to jen půl hodiny. Chce upozornit, že , ani její přítel se s nimi nebaví, a když hrál, nikdy si nestěžovali jim, ale rovnou policii. Nikdo s ním nemluvil, ani policie. Hrál v dobré víře, že nikoho neruší. Hraje, když má čas, aby nikoho nerušil, to je po práci a než se vrátí , domů. Dělá to jako koníček, kupuje si vinylové desky, protože ho tvorba hudby baví. Myslí si, že jedná zcela účelově, protože mu dorazila žaloba – žalovaný je povinen zabránit pronikání hluku 6 C 240/2019. Žádá odvolací orgán o přezkoumání.

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy podle ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Odvolací orgán dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Úvodem odvolací orgán konstatuje, že rozhodnutí bylo vydáno věcně a místně příslušným správním orgánem v rámci jeho pravomoci. Ke skutkům došlo v Blatné, tedy ve správním obvodu Městského úřadu Blatná.

Zákon o odpovědnosti za přestupky v ustanovení § 5 vymezuje pojem přestupku jeho materiálním znakem a formálními znaky. Všechny tyto znaky musí být naplněny současně. Materiální znak představuje jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Povinností správního orgánu je prokázat, jak naplnění formální stránky přestupku, tak i stránky materiální, neboť nelze obecně uzavřít, že naplnění materiální stránky přestupku je vždy zahrnuto v naplnění stránky formální. Materiální znak přestupku se musí vždy prokazovat. To vyplývá z rozsudku NSS č.j. 5 As 104/2008-45. Přestupkem je vždy zaviněné jednání (spočívající na principu subjektivní odpovědnosti), přičemž zavinění je obecným a obligatorním znakem přestupku a je tudíž nezbytnou podmínkou pro naplnění jakékoliv skutkové podstaty přestupku. S ohledem na tuto konstrukci je proto podstatné, aby správní orgán vždy posoudil konkrétní jednání, které má formální znaky přestupku, zda jde o jednání porušující nebo ohrožující zájem společnosti. Míra porušení pak představuje hledisko pro posouzení závažnosti přestupku. Přestupkem je vždy jednání, které je zákonem za přestupek výslovně označeno. Povinností správního orgánu je proto v rozhodnutí, kterým je konkrétní osoba uznána vinnou z přestupku, srozumitelně a konkrétně uvést, v čem spočívají jak formální, tak materiální znaky konkrétního přestupkového jednání.

Přestupku podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o některých přestupcích se dopustí se fyzická nebo právnická osoba dopustí tím, že naruší občanské soužití tak, že jinému vyhrožuje újmou na zdraví, jiného nepravdivě obviní z přestupku, se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání. K naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku se předpokládá narušení občanského soužití hrubým jednáním. Narušení občanského soužití je obligatorním znakem této skutkové podstaty přestupku. Občanské soužití, jako tzv. neurčitý právní pojem, můžeme definovat jako určitý souhrn ustálených pravidel jednání a chování ve společnosti, který je založen na respektování práv ostatních lidí, jejichž dodržování v určitém čase a místě je ve společnosti obvyklé. Hrubé jednání můžeme definovat jako jednání, které má schopnost ohrozit nebo porušit zájem uvedený v § 7 a současně narušit občanské soužití. To znamená překročit rámec výše uvedených

ustálených jednání a pravidel. K otázce narušení občanského soužití se vyjádřil i Nejvyšší správní soud, který uvedl: „Narušení občanského soužití je pak trestáno tehdy, dojde-li k jeho negativnímu zasažení jednáním určité intenzity, jež svojí povahou typově odpovídá jednáním uvedeným v demonstrativním výčtu hrubých jednání v § 49 zákona o přestupcích" (NSS 7 As 12/2010).

Přestupku podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích se dopustí fyzická nebo právnická osoba, a to schválností. Schválnosti musí mít povahu hrubého jednání a musí mít schopnost narušit občanské soužití. Bude se jednat zejména o jednání „naschvál", které může negativně zasáhnout do práv jiného.

Shora uvedeného přestupku se může dopustit fyzická nebo právnická osoba. Podle ust. § 13 odst. 1 PřesZ je však fyzická osoba pachatelem přestupku, jestliže naplnila znaky přestupku svým zaviněným jednáním. Podle ust. § 15 odst. 1 PřesZ platí, že k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění, a nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění, postačí zavinění z nedbalosti. V případě přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) však zákon vyžaduje ke spáchání tohoto přestupku fyzickou osobou zavinění ve formě úmyslu. K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek bude postačovat úmysl nepřímý. (VETEŠNÍK, Pavel. § 7 [Přestupky proti občanskému soužití]. In: JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich; Zákon o některých přestupcích. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 1052. ISBN 978-80-7400-666-1.)

Odvolací orgán přezkoumal předložený přestupkový spis, napadené rozhodnutí a samotné odvolání a k věci uvádí, že správní orgán I. stupně během přestupkového řízení zjistil přesný a skutečný stav věci, provedl řádné dokazování a na základě důkazů a podkladů pro vydání rozhodnutí prokázal vinu a zavinění obviněného. Správní orgán I. stupně hodnotil všechny podklady, důkazy a výpovědi. Hodnotil je jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti. Zabýval se všemi doloženými důkazy a na základě nich vydal rozhodnutí o vině obviněného z přestupku. Po zhodnocení všech výpovědí a získaných důkazů správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že obviněný se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu a odvolací orgán se s tímto závěrem ztotožňuje. Dle odvolacího orgánu správní orgán I. stupně zhodnotil jednotlivé důkazy a vycházel při svém rozhodování ze skutečností uvedených ve spisovém materiálu. Správní orgán I. stupně během přestupkového řízení nepochybil a postupoval v souladu se zákonem, když uznal vinným z přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích, a to ze schválností, kterých se měl dopustit opakovaně v blíže neučené dny od 13. 6. 2019 do 12. 6. 2019 i přesto, že byl na hlasitou hudbu několikrát dle svědeckých výpovědí upozorněn a bylo potvrzeno i bouchání do podlahy.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že obsahem správního spisu je jednoznačně prokázáno jednání odvolatele uvedené v rozhodnutí, jednáním odvolatele došlo k přestupku proti občanskému soužití, a to úmyslnému narušení občanského soužití, a to konkrétně tím, že se vůči jinému dopustil schválností. Obviněný byl již v minulosti projednáván správním orgánem I. stupně pro stejné skutkové jednání, kdy byl v rámci řízení upozorněn na skutečnost, že pouštění hlasité hudby obtěžuje. Nelze tedy souhlasit s odvolatelem, že si toho nyní nebyl vědom. Dle svědeckých výpovědí bylo správním orgánem I. stupně dále prokázáno, že odvolatel pouští hudbu nejčastěji při příjezdu domu a dle svědků je to činěno naschvál. Před příjezdem hudba puštěna nebývá. Dle svědeckých výpovědí bylo rovněž prokázáno, že na hlasitou hudbu a bouchání do podlahy byl odvolatel několikrát upozorněn. Nelze tedy věřit slovům odvolatele, že nikdy na hlasitou hudbu nebyl upozorněn. Dle odvolacího orgánu je nutné, aby odvolatel reguloval hlasitost hudby, neboť i svědkové uvedli, že i když nebydlí ve stejném domě, hlasitou hudbu slyší a rovněž je to obtěžuje. Skutkový stav, který vzal správní orgán I. stupně za základ napadeného rozhodnutí, má oporu ve spise, skutkový stav byl zjištěn dostatečně a nejsou zde pochybnosti o tom, že se odvolatel přestupku dopustil. Sám obviněný ve svém odvolání uvedl „vždy jsem vyhověl stížnostem, pokud jsem rušil hudbou". Dle uvedeného tedy musel být v minulosti na tuto skutečnost někým upozorněn, takže nepopírá, že hudbu hlasitě pouští. Jak uvedl, správní orgán I. stupně, jsou mezi odvolatelem a sousedské spory, kdy správní orgán I. stupně, tak odvolací orgán uvěřil svědeckým výpovědím, že pouštění hlasité hudby a bouchání do podlahy je činěno naschvál a odvolatel by se měl takového jednání vyvarovat. Dle odvolacího orgánu by se sousedské spory měly řešit v poklidu a určitou dohodou, nikoliv činěním různých schválností.

Správní orgán I. stupně se zabýval formou zavinění, kdy konstatoval, že obviněný jednal úmyslně (úmysl přímý). Odvolací orgán se ztotožňuje s tím, že jednal úmyslně. Ze spisové dokumentace vyplývá, že obviněný chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Obviněný si již z minulosti musel být vědom, že pouštění hlasité hudby může někoho rušit. Této skutečnosti si musel být vědom už proto, že v minulosti

byl již pro pouštění hlasité hudby projednáván a jak uvedl správní orgán I. stupně, již tenkrát mu bylo sděleno, že pouštění hlasité hudby ruší, kdy i v tomto řízení bylo uvedeno, že byl několikrát požádán o ztišení hudby. Skutečnost, že hlasitá hudba je pouštěna mimo dobu nočního klidu, nemá vliv na projednávaný přestupek. I mimo tuto dobu jsou osoby povinny korigovat své jednání tak, aby nedocházelo k úmyslnému narušování občanského soužití. Opakované pouštění hlasité hudby, když byl na její nadměrnou hlasitost upozorňován, je jednáním nežádoucím, společensky škodlivým a protiprávním.

Správní orgán I. stupně při ukládání správního trestu přihlédl ke všem skutečnostem, které v řízení vyšly najevo. S druhem správního trestu se odvolací orgán ztotožňuje a neshledává při uložení správního trestu pochybení. Odvolací orgán se domnívá, že takto stanovený správní trest, pokuta ve výši 1 000 Kč, bude pro obviněného dostatečný, aby se jeho jednání již vícekrát opravdu neopakovalo. Při stanovení nákladů řízení správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a nebyly shledány žádné důvody pro snížení povinnosti uhradit náklady řízení a obviněný o snížení ani nepožádal.

Dle odvolacího orgánu odvolatel svým jednáním narušil občanské soužití, a to tak že se vůči dopustil schválnosti, puštěním hlasité hudby a boucháním do podlahy. Jak je již výše uvedeno, na hlasitou hudbu byl již v minulosti několikrát upozorněn, svědkové jeho jednání potvrdili a rovněž bylo potvrzeno i bouchání do podlahy.

K podanému odvolání odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně při přestupkovém řízení postupoval v souladu se zákonem a prokázal vinu odvolatele. Správní orgán I. stupně rozhodl v souladu s právními předpisy o vině obviněného. Dle odvolacího orgánu byl v daném případě naplněn jak formální, tak materiální znak přestupku. Dopuštění se vůči jinému schválnosti je zákonem taxativně označena jako protiprávní jednání, tedy přestupek proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích. Materiální znak přestupku, tedy stupeň nebezpečnosti pro společnost, byl v daném případě také prokázán, neboť v daném případě jde o hrubé jednání, schopné narušit občanské soužití a negativně zasahuje do práv někoho jiného, v tomto případě

Odvolací orgán by chtěl taky poukázat na skutečnost, že výpovědi svědků se v podstatných bodech shodovaly, všichni svědci potvrdili hlasitou hudbu a přibližně i dobu, kdy je hudba pouštěna či bouchání do podlahy, potvrdili jejich sousedské spory a že se jedná ze strany o jednání konané naschvál. Odvolací orgán by chtěl uvést, že svědci byli v rámci svých výpovědí poučeni podle ust. § 55 správního řádu o skutečnosti, že musí vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčovat. Dále by chtěl odvolací orgán uvést, že uvedení svědci nejsou v konfliktech mezi a nijak osobně zainteresováni a neměli žádný osobní zájem na tom, zda bude nebo nebude odvolatel za své jednání potrestán.

Závěrem odvolací orgán uvádí, že výrok, týkající se viny, změnil, neboť správní orgán I. stupně nepřesně stanovil dobu spáchání přestupkového jednání, když počátek doby spáchání odůvodnil skutečností, že zánik odpovědnosti nastává uplynutím jednoho roku od počátku jednání. V daném případě není rozhodující, od kdy byl přestupek páchán. Pro běh promlčecí doby u pokračujícího přestupku je rozhodné, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku, což bylo dne 12. 6. 2019. Jde-li o pokračující přestupek, tak správní orgán I. stupně v daném případě při počítání běhu promlčecí doby postupuje podle ust. § 31 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích, tedy podle posledního dílčího útoku. Z uvedeného vyplývá, že počáteční jednání není určující pro běh prekluzivní doby a určení dne 13. 6. 2019 jako počátku spáchání přestupku nemá oporu v dokazování. Odvolací orgán proto určil, že počátek spáchání není blíže zjištěn.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti a po zhodnocení všech důkazů dospěl odvolací orgán k názoru, že správní orgán I. stupně v rámci přestupkového řízení zjistil přesný a skutečný stav věci, provedl řádné dokazování a rozhodl na základě získaných důkazů, a proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle ust. § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle ust. § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení Ministerstvu vnitra ČR; tento podnět není návrhem na zahájení řízení;

jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat ke krajskému soudu do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

KRAJSKÝ ÚŘAD (13) Odbor legislativy a vnitřních věcí JIHOČESKÝ KRAJ

Ing. Věra Marková
referent státní správy na úseku přestupkové agendy

Rozdělovník:

-]
- Městský úřad Blatná, odbor správní a živnostenský úřad – poštou
- spis

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÝ KRAJ

ODBOR LEGISLATIVY A VNITŘNÍCH VĚCÍ
ODDĚLENÍ SPRÁVNÍ

čj.: **KUJCK 39597/2017** datum: **21. 3. 2017** vyřizuje: **Ing. Věra Marková** telefon: **386 720 235**
Spis. zn.: **OLVV-správ. 35446/2017/vemar**

Vypraveno: 24. 3. 2017

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 17. 3. 2017 (8)
KRAJSKÝ ÚŘAD - JIHOČESKÝ KRAJ
Odbor legislativy a vnitřních věcí
dne 29. 3. 2017 podpis

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor legislativy a vnitřních věcí, jako orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád"), přezkoumal na základě včas podaného odvolání (dále jen „odvolatel"), rozhodnutí Městského úřadu Blatná, odbor správní a živnostenský úřad (dále jen „správní orgán I. stupně"), č.j. MUBL 11901/2016/OSŽU/18, ze dne 14. 2. 2017, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupků proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 2 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon"). Ve výše uvedené věci odvolací orgán rozhodl **t a k t o**:

podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu

se napadené rozhodnutí ve výroku v části II. ruší a řízení se zastavuje.

O d ů v o d n ě n í

Dne 14. 2. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým ve výroku v části:

I.

řízení vedené proti , pro podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 22. 10. 2016 v době od 9:00 hod. do 9:05 hod. v před bytem měl vyhrožovat slovy: „Jestli si to ještě pustíte, rozbijeme Vám hubu.", tedy měl vyhrožovat jinému újmou na zdraví, podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona zastavil, neboť spáchání skutku, o němž se vedlo řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno.

II.

A) Uznal vinným z přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 2 písm. c) přestupkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 22. 10. 2016 v době od 8:50 hod. do 9:20 hod. si ve svém bytě , i přes osobní upozornění sousedů pouštěl nahlas hudbu, tedy úmyslně narušil občanské soužití tím, že se vůči jinému dopustil schválnosti.

B) Za spáchání uvedeného přestupku uložil správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) s přihlédnutím k ust. § 12 odst. 1 a podle ust. § 49 odst. 4 přestupkového zákona

1. pokutu ve výši 500 Kč.
2. Podle ust. § 79 odst. 1 přestupkového zákona povinnost uhradit náklady přestupkového řízení stanovené vyhláškou č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to ve výši 1 000 Kč.

Správní orgán I. stupně ve svém odůvodnění uvedl, že v případě výroku rozhodnutí v části I. řízení zastavil, neboť vycházel ze zásady „v pochybnostech ve prospěch obviněného", kdy v tomto případě stálo proti sobě tvrzení s tvrzením proti tvrzení . Při rozhodování ve věci obviněného vycházel správní orgán I. stupně z oznámeného spisového materiálu a z důkazů získaných v přestupkovém řízení. Správní orgán posoudil věrohodnost svědeckých výpovědí, posoudil jejich shodné části a také části, kde se výpovědi rozcházejí. Také při rozhodování o tomto přestupku dále přihlédl ke skutečnosti, že již v minulosti byla podobná oznámení na hlasité pouštění hudby od v přestupkovém řízení řešeny. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že přes upozornění sousedů hlasitou hudbu nevypnul, jen ji ztišil a naopak ji po tomto jejich upozornění znova zapnul, čímž se podle názoru správního orgánu I. stupně dopustil přestupku, který je mu kladen za vinu, tedy úmyslně narušil občanské soužití tím, že se vůči jinému dopustil schválnosti. Při rozhodování o druhu a výši sankce vycházel z ust. § 12 přestupkového zákona, který stanoví podmínky pro určení druhu a výše sankce. Správní orgán I. stupně hodnotil okolnosti spáchání přestupku, zejména přihlížel k závažnosti přestupku, ke způsobu spáchání a jeho následkům, k míře zavinění a v neposlední řadě také k osobě podezřelého. Všechna kritéria hodnotil jak samostatně, tak ve vzájemné souvislosti. Spácháním přestupku dle správního orgánu I. stupně došlo k porušení zájmu společnosti chráněného zákonem. Obviněný se dopustil přestupku ve formě přímého úmyslu, což je přitěžující okolností, zároveň byl také za pouštění hlasité hudby správním orgánem I. stupně projednáván a také byl uznán vinným v minulosti z přestupku proti občanskému soužití a přestupku proti majetku, což je též přitěžující okolností. Při ukládání povinnosti nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku podle ust. § 79 odst. 1 přestupkového zákona správní orgán I. stupně neshledal důvody hodné zvláštního zřetele podle ust. § 79 odst. 3, na základě kterých by mohl od povinnosti uhradit náklady řízení zcela nebo zčásti upustit.

Shora jmenovaný podal včas proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, ve kterém uvedl, že se odvolává proti rozhodnutí MUBL 11901/2016/OSŽU/18 ze dne 14. 2. 2017 do výroku II. části A) i B). Uvedl, že neví, co udělal, že v rozhodnutí je uvedena schválnost. Jen proto, že si pustil písničky, uvedl, že ani nevěděl, že jsou sousedi doma. Bylo asi 10 hodin ráno, normální den, nebyl ani noční klid. S přítelkyní si pustili písničky a za chvíli slyšel, jak jde k nim někdo do chodby, a v obýváku viděli, jak se k nim někdo vloupal dovnitř, vůbec nerespektovali soukromé vlastnictví. Měli s přítelkyní strach a báli se, co bude. V tu dobu ztlumil hudbu a šel k oknu a byli tam dva úplně cizí lidé, které nikdy neviděl, a oni na něj křičeli, že mu rozbijí hubu. Říkal jim, ať opustí soukromý pozemek, nic jiného jim neříkal. Během 3 nebo 4 minut přijela policie, hudba už tou dobou nebyla tak nahlas, myslí si, že policii zavolala už předem, než k nim ti chlapi vůbec přišli. Bál se jít na svou zahradu, dokud tam nebyla policie. Bál se, že jej ti chlapi zmlátí. Po příjezdu policie se teprve odvážil jít ven, těm vše v klidu vysvětlil. Dále by chtěl uvést, že při projednávání přestupku vypovídala jeho přítelkyně , kdy se její výpověď brala tak, že neměla žádnou váhu, neboť je jeho přítelkyní. Ale přátelé jsou bráni jako normální svědci, i když jsou podle odvolatele taky zaujatí. Ti dva chlapi jej nepřišli upozornit na hlasitou hudbu, ale přišli vyhrožovat. Nikdo za nimi předtím nepřišel, aby je upozornil na hlasitou hudbu. Ti chlapi rovnou přišli, předtím je nikdo na tu hudbu neupozorňoval. Už se to stalo v minulosti, že na něj zavolala policii, aniž by odvolatele předem upozornila, že jí hudba vadí. Myslí si, že na něj schválně volá kvůli všemu policii, aby měl další přestupky v záznamu a mohla to v budoucnosti používat proti němu.

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Přestupkový zákon v ustanovení § 2 vymezuje pojem přestupku jeho materiálním znakem a formálními znaky. Všechny tyto znaky musí být naplněny současně. Materiální znak představuje jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Povinností správního orgánu je prokázat, jak naplnění formální stránky přestupku tak i stránky materiální, neboť nelze obecně uzavřít, že naplnění materiální stránky přestupku je vždy zahrnuto v naplnění stránky formální. Materiální znak přestupku se musí vždy prokazovat. To vyplývá z rozsudku NSS č.j. 5 As 104/2008-45. Přestupkem je vždy zaviněné jednání (spočívající na principu subjektivní odpovědnosti), přičemž zavinění je obecným a obligatorním znakem přestupku a je tudíž nezbytnou podmínkou pro naplnění jakékoliv skutkové podstaty přestupku. S ohledem na tuto konstrukci je proto podstatné, aby správní orgán vždy posoudil konkrétní jednání, které má formální znaky přestupku, zda jde o jednání porušující nebo ohrožující zájem společnosti. Míra porušení pak představuje hledisko pro posouzení závažnosti přestupku. Přestupkem je vždy jednání, které je zákonem za přestupek výslovně označeno. Povinností správního orgánu je proto v rozhodnutí, kterým je konkrétní osoba uznána vinnou z přestupku, srozumitelně a konkrétně uvést, v čem spočívají jak formální tak materiální znaky konkrétního přestupkového jednání.

Objektem skutkové podstaty přestupku podle ust. § 49 je občanské soužití. Druhovým objektem je pak zájem na ochraně cti, lidského zdraví, práv národnostních menšin atd. Podle ust. § 49 odst. 2 přestupkového zákona se přestupku proti občanskému soužití dopustí ten, kdo *úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, vůči jinému se dopustí schválnosti nebo se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.* K naplnění skutkové podstaty přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 2 přestupkového zákona se předpokládá narušení občanského soužití hrubým jednáním. Narušení občanského soužití je obligatorním znakem této skutkové podstaty přestupku. K odpovědnosti za tento přestupek je vždy třeba úmyslného zavinění, a to buď v podobě úmyslu přímého (pachatel chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem), nebo v podobě úmyslu nepřímého (pachatel věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn). Občanské soužití, jako tzv. neurčitý právní pojem lze definovat jako určitý souhrn ustálených pravidel jednání a chování ve společnosti, který je založen na respektování práv ostatních lidí, jejichž dodržování v určitém čase a místě je ve společnosti obvyklé. K otázce narušení občanského soužití se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 7 As 12/2010, kde uvedl: „Narušení občanského soužití je pak trestáno tehdy, dojde-li k jeho negativnímu zasažení jednáním určité intenzity, jež svojí povahou typově odpovídá jednáním uvedeným v demonstrativním výčtu hrubých jednání v ust. § 49 zákona o přestupcích." Schválnosti musí mít povahu hrubého jednání a musí mít schopnost narušit občanské soužití. Bude se jednat zejména o jednání „naschvál", které může negativně zasáhnout do práv jiného.

Odvolací orgán přezkoumal předložený přestupkový spis, napadené rozhodnutí a samotné odvolání a k věci uvádí, že správní orgán I. stupně během přestupkového řízení procesně pochybil a podle odvolacího orgánu nezjistil přesný a skutečný stav věci, jednoznačně neprokázal skutkovou podstatu přestupku a zavinění obviněného.

Jak je již uvedeno výše, *přestupku podle ustanovení § 49 odst. 2 přestupkového zákona, se podle písm. c) přestupkového zákona, a to* schválnosti (činit něco „naschvál") je třeba rozumět skutky spočívající v hrubých, zřejmých a neoprávněných zásazích do pokojného života jiného v úmyslu tento stav narušit. Schválnost musí mít povahu hrubého jednání narušujícího občanské soužití. V tomto případě musí jít opravdu o úmyslné narušení občanského soužití a zde odvolací orgán dospěl k názoru, že správní orgán I. stupně zcela neprokázal jednání odvolatele, že pouštěl hudbu nahlas s úmyslem schválně „naschvál" narušit občanské soužití. Tedy nebylo správním orgánem I. stupně prokázáno naplnění formálních znaků přestupku.

Vzhledem ke skutečnostem, zjištěným správním orgánem I. stupně musí odvolací orgán uvést, že správní orgán I. stupně při svém rozhodování nepřihlédl ke skutečnostem, které uvedl obviněný z přestupku v protokolu o mimoústním jednání ze dne 23. 12. 2016, kdy uvedl, že „Hudba nehrála nahlas, hrála celou dobu, policie to ani neslyšela.". Obviněný neuvedl, že by úmyslně hudbu pouštěl nahlas a že by hudbu pouštěl naschvál sousedům. Ani při ústním jednání s která žije s odvolatelem, se správní orgán I. stupně nedotázal, zda pouštěli hudbu někomu naschvál či úmyslně, aby narušili občanské soužití se sousedy. Ani se nedotázal, jak hlasitě byla hudba puštěna. Při ústním jednání dne 23. 1. 2017 byla vyslechnuta oznamovatelka přestupku paní sousedka odvolatele jako svědkyně, která uvedla, že odvolatel „opět pustil nahlas hudbu", správní

orgán se dotázal pouze na to, zda svědkyně již v minulosti sdělila, že jí obtěžuje, že si pouští hudbu nahlas, ale již se nedotazoval, kdy ho upozorňovala, jak často, jak často hudba hlasitě hraje a zda hlasitá hudba obtěžuje nějaké další sousedy, kteří by mohli potvrdit, že hlasitá hudba tam hraje často, že také jmenovaného upozorňovali na obtěžující hlasitou hudbu. V případě, že by správní orgán I. stupně vyslechl i další sousedy a měl by potvrzeno, že hudba hraje opravdu hlasitě a odvolatel přes opakované žádosti sousedů hudbu pouští nahlas, měl by prokázáno, že jednání je konáno naschvál s úmyslem narušit občanské soužití. Správní orgán I. stupně dále vyslechl svědka který byl v danou dobu na návštěvě u paní , který sice uvedl, že jej vzbudil hroznej rachot a paní mu sdělila, že je to hudba od sousedů a že to není poprvé, ale nikterak jeho výpověď neprokazuje, že odvolatel pouští hudbu opakovaně a opakovaně nahlas, tedy naschvál sousedům, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Dále správní orgán I. stupně žádným způsobem nezdůvodnil, proč za situace, kdy je rozpor mezi výpověďmi a výpověďmi , dal za pravdu výpovědi před výpověďmi a neboť v tomto případě je to slovo dvou proti dvěma, stejně jako u výroku části I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kdy bylo postupováno v souladu se zásadou „in dubio pro reo".

Dále by chtěl odvolací orgán uvést, že správní orgán I. stupně ve výroku rozhodnutí uvedl, že obviněný z přestupku pouštěl nahlas hudbu i přes osobní upozornění sousedů, v odůvodnění však není uvedeno jakých sousedů, jako svědkyni, která by mohla potvrdit časté a opakující se pouštění hlasité hudby je jen paní .

Správní orgán I. stupně dle odvolacího orgánu neměl při svém rozhodování nade vší pochybnost prokázáno jednání obviněného z přestupku, a to konkrétně úmyslné schválnosti, tak aby jej mohl uznat vinným z přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 2 písm. c) přestupkového zákona. Ze spisové dokumentace plyne, že vztahy mezi sousedy jsou značně vyhrocené, kdy tyto občanskoprávní spory nelze řešit oznamováním takového jednání jako přestupkového, ale je nutno obrátit se na soud.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti a po zhodnocení všech důkazů dospěl odvolací orgán k názoru, že správní orgán I. stupně nezjistil přesný a skutečný stav věci, jak správní orgán I. stupně uvádí ve svém rozhodnutí, a proto odvolací orgán napadené rozhodnutí ve výroku v části II. zrušil a řízení ve věci spáchaného přestupku zastavil. Z tohoto důvodu se odvolací orgán dále nezabýval námitkami uvedenými v odvolání.

Rozhodnutí v části výroku I. nabylo již právní moci, neboť nepodal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve výše uvedené části výroku rozhodnutí odvolání.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

KRAJSKÝ ÚŘAD (13) Odbor legislativy a vnitřních věcí JIHOČESKÝ KRAJ

Ing. Věra Marková
referent státní správy na úseku přestupkové agendy

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 22.03.2019
Městský úřad Blatná
dne 22.03.2019 Švehlova

Městský úřad Blatná
Odbor správní a živnostenský úřad
tř. T. G. Masaryka 322, 388 11 Blatná
tel. 383 416 111

MUBLX009J6P2

NAŠE ZN.: MUBL 15031/2018/OSŽU/13
Č. J.: MUBL 2872/2019
VYŘIZUJE: Švehlová
TEL.: 383 416 201
FAX: 383 416 200
E-MAIL: svehlova@mesto-blatna.cz
DATUM: 01.03.2019

USNESENÍ

Odbor správní a živnostenský úřad Městského úřadu Blatná, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 60 a § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky"), **rozhodl takto**:

I.

Řízení vedené proti obviněnému , **nar.** ,
pro podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb. (dále jen „zákon o některých přestupcích"), kterého se měl dopustit tím, že

dne 19.12.2018 v době od 12.30 do 14.00 hodin v úmyslně vyházel věci patřící z kotce umístěného na společném dvoře a rozmístil je po společném dvoře,

tedy úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil schválnosti,

se podle ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky

z a s t a v u j e,

neboť skutek, o němž se vede řízení, není přestupkem.

II.

Řízení vedené proti obviněnému , **bytem** ,
pro podezření ze spáchání přestupku proti majetku dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bod 1. zákona o některých přestupcích, kterého se měl dopustit tím, že

dne 19.12.2018 v době od 12.30 do 14.00 hodin v úmyslně odcizil dva kusy keramických květináčů patřící

tedy úmyslně způsobil škodu na cizím majetku krádeží,

se podle ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky

z a s t a v u j e,

neboť spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno.

Odůvodnění:

Při rozhodování o přestupku vycházel správní orgán z oznámeného přestupkového spisu Policie ČR, Obvodního oddělení Blatná č. j. KRPC-176832-3/PŘ-2018-020711 ze dne 19.12.2018, které bylo správnímu orgánu doručeno dne 20.12.2018. V tomto oznámení se nachází podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích a přestupku proti majetku dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bod 1. zákona o některých přestupcích, kterých se měl podezřelý dopustit tím, že dne 19.12.2018 v době od 12.30 do 14.00 hodin v vyházel věci patřící z kotce umístěného na společném dvoře a rozmístil je po společném dvoře, a dále jí odcizil dva kusy keramických květináčů.

V souladu s ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád"), bylo dne 02.01.2019 obviněnému oznámeno zahájení řízení s tím, že byl řádně a včas předvolán k ústnímu projednání přestupku na den 04.02.2019. K ústnímu jednání byla řádně a včas předvolána svědkyně a zároveň byla poučena o možnosti připojit se k řízení s nárokem na náhradu majetkové škody způsobené přestupkem nejpozději při tomto ústním jednání.

Dne 04.02.2019 proběhlo u správního orgánu ústní jednání, na které se obviněný ani svědkyně bez omluvy nedostavili. Svědkyně se dne 06.02.2019 správnímu orgánu telefonicky omluvila s tím, že si spletla termín konání ústního jednání, neboť měla za to, že se bude konat až dne 14.02.2019. Zároveň uvedla, že nárok na náhradu majetkové škody způsobené přestupkem obviněného uplatňovat nebude, neboť ho nemá jak prokázat.

Správní orgán ve věci nařídil další ústní jednání na den 25.02.2019, na které řádně a včas předvolal obviněného i svědkyni Obviněný se telefonicky správnímu orgánu omluvil v den konání jednání a souhlasil s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti.

K ústnímu jednání se dne 25.02.2019 dostavila svědkyně . Obviněný se z jednání předem telefonicky omluvil. V souladu s ust. § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky bylo ústní jednání konáno bez přítomnosti obviněného, neboť byl řádně předvolán a souhlasil s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti. Svědkyně se k řízení nepřipojila s nárokem na náhradu majetkové škody. Svědkyně při ústním jednání mimo jiné vypověděla, že již před 19.12.2018 byl na jejich společné zahradě nepořádek od , a to odpadky, kusy z auta, kusy skříní, matrace apod. Už tehdy chtěla zahradu uklidit, ale jí to neumožnil, proto mu poslala dopis s tím, aby si svůj nepořádek na zahradě uklidil, jinak že tu zahradu nechá uklidit ona sama. Dne 19.12.2018 její dopis přišel. Svědkyně se tou dobou nacházela doma a někdy kolem poledne asi na hodinu odjela z domu. Když se vrátila, zjistila, že na zahradě přibyl další nepořádek, byly tam rozházené věci po celé zahradě, tak zavolala Policii. Některé z těchto rozházených věcí patřily i , většina věcí však patřila . Na místě byly také vyházené věci z kotce, který má na společné zahradě. Vlastníkem kotce je , která ho na společnou zahradu umístila v době, kdy měla ještě psa, a podmínkou pana bylo, že její pes musí být v kotci. Ten kotec si od incidentu dne 19.12.2018 zamyká. Svědkyně dále uvedla, že neviděla , jak vyházel její věci kotce a rozmístil je po jejich společném dvoře, a neviděl ho ani nikdo jiný. Na těchto věcech jí žádná škoda nevznikla. Pozemek, na kterém se nachází výše jmenovaný kotec, mají s ve spoluvlastnictví. Svědkyně dále vypověděla, že jí dne 19.12.2018 obviněný měl odcizit dva květináče, avšak u tohoto jednání neviděla a neviděl ho ani nikdo jiný.

Při rozhodování o přestupku obviněného proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích, kterého se měl dopustit dne 19.12.2018 tím, že vyházel věci patřící z kotce umístěného na společném dvoře a rozmístil je po společném dvoře, vycházel správní orgán z oznámení přestupku a z důkazů získaných v přestupkovém řízení. Svědkyně vypověděla, že již před 19.12.2018 byl na jejich společné zahradě nepořádek od , a to odpadky, kusy z auta, kusy skříní, matrace apod. Už tehdy chtěla zahradu uklidit, ale jí to neumožnil, proto mu poslala dopis s tím, aby si svůj nepořádek na zahradě uklidil, jinak že tu zahradu nechá uklidit ona sama, který převzal

dne 19.12.2018. Svědkyně se tou dobou nacházela doma a někdy kolem poledne asi na hodinu odjela z domu. Když se vrátila, zjistila, že na zahradě přibyl další nepořádek, byly tam rozházené věci po celé zahradě, tak zavolala Policii. Některé z těchto rozházených věcí patřily i , většina věcí však patřila . Na místě byly také vyházené věci z kotce, který má na společné zahradě. Svědkyně dále uvedla, že neviděla , jak vyházel její věci kotce a rozmístil je po jejich společném dvoře, a neviděl ho ani nikdo jiný. Správní orgán dále posuzoval závažnost skutku, kterého se obviněný měl dopustit. Přestupku dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích se dopustí fyzická osoba tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí schválnosti. Dle ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky je přestupek vymezen na základě materiálně-formálního pojetí, přičemž ke vzniku odpovědnosti za přestupek musí dojít k naplnění všech jeho znaků současně, tedy musí jít o protiprávní společensky škodlivý čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a zároveň vykazuje znaky stanovené zákonem, tedy obecné znaky přestupku i znaky konkrétní skutkové podstaty přestupku, nejde-li o trestný čin. Formální znaky jsou obecné znaky (věk a příčetnost) a typové znaky, kterými jsou odlišovány jednotlivé skutkové podstaty přestupků. Materiální znak pak představuje jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a určujícím kritériem je tzv. stupeň společenské škodlivosti. Míra škodlivosti pak představuje hledisko pro posouzení závažnosti přestupku. Obligatorním znakem skutkové podstaty přestupků proti občanskému soužití je narušení občanského soužití, v případě tohoto přestupku pak úmyslné narušení občanského soužití schválností, které je schopno ho narušit takovou měrou, že překračuje rámec pouhé nevhodnosti. Okolnosti přestupku jsou dány dlouhodobými spory mezi obviněným a týkající se jejich zahrady ve spoluvlastnictví. Tyto dlouhodobé spory jsou správnímu orgánu známy již z minulosti. Nepořádek na společné zahradě byl již před dnem 19.12.2018, kdy mělo k přestupkovému jednání obviněného dojít. Správní orgán má za to, že není v jeho možnostech dokazovat, které věci na zahradě byly rozházené již dříve a které tam dne 19.12.2018 přibyly. Vzhledem ke všem skutečnostem zjištěným v průběhu řízení má správní orgán za to, že v případě přestupku obviněného nedošlo k naplnění jak materiálního znaku přestupku, tedy stupně společenské škodlivosti vyžadované u přestupku schválnosti, tak k naplnění obligatorního znaku tohoto přestupku, kterým je úmyslné narušení občanského soužití schválností, které překračuje rámec pouhé nevhodnosti. Skutek obviněného nedosahuje intenzity přestupku a nepřekračuje rámec pouhé nevhodnosti, není tedy přestupkem. Vzhledem ke všem výše uvedeným důvodům správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku č. I tohoto usnesení, neboť skutek, o němž se vede řízení, není přestupkem.

Při rozhodování o přestupku obviněného proti majetku dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bod 1. zákona o některých přestupcích, kterého se měl dopustit dne 19.12.2018 tím, že odcizil dva kusy keramických květináčů patřící , vycházel správní orgán z oznámení přestupku a z důkazů získaných v přestupkovém řízení. Svědkyně se k řízení s nárokem na náhradu majetkové škody způsobené přestupkem nepřipojila, neboť tento nárok neměla jak prokázat. Svědkyně při ústním jednání vypověděla, že jí dne 19.12.2018 obviněný měl odcizit dva květináče, avšak u tohoto jednání neviděla a neviděl ho ani nikdo jiný. Správní orgán se nacházel v důkazní nouzi, neboť přímo u krádeže nikdo přítomen nebyl. Z výše uvedených skutečností správní orgán nemá za dostatečně prokázané, zda se přestupku dopustil, či nikoli, proto vycházel ze zásady „v pochybnostech ve prospěch obviněného“ a rozhodl o zastavení řízení tak, jak je uvedeno ve výroku č. II. tohoto usnesení, neboť spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno.

Poučení:

Obviněný . má právo se proti tomuto usnesení odvolat v plném rozsahu, a to do 15 dnů ode dne oznámení tohoto usnesení ke Krajskému úřadu Jihočeského kraje, České Budějovice, podáním učiněným u Městského úřadu Blatná. Odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po oznámení usnesení.

Ing. Hana Valachová
vedoucí odboru správního a živnostenského úřadu

Obdrží:

–
– 1 x do spisu

Prohl
☐ Adr
☐ Zás
☐ Zás

Městský úřad Blatná
Odbor správní a živnostenský úřad
tř. T.G. Masaryka 322, 388 11 Blatná
tel. 383 416 111

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 24. 2. 2017
Městský úřad Blatná
dne 24. 2. 2017

MUBLX0081804

NAŠE ZN.:	MUBL 778/2017/OSŽU/7
VYŘIZUJE:	Bc. Věra Firichová
TEL.:	383 416 206
FAX:	383 416 200
E-MAIL:	firichova@mesto-blatna.cz
DATUM:	24.02.2017

USNESENÍ

Odbor správní a živnostenský úřad Městského úřadu Blatná rozhodl podle § 66 odst. 3 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "přestupkový zákon") takto:

Přestupková věc vedená pod sp. zn. MUBL 778/2017/OSŽU podezřelého , **nar.** , **bytem** , který se dne 15.01.2017 v době od 11.00 do 13.40 hodin v Blatné na společném pozemku u domu č. p. v ulici měl dopustit přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. d) a proti občanskému soužití podle § 49 odst. 2 písm. c) přestupkového zákona tím, že přemístil dva květináče a jednu lavičku,

se odkládá,

neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku.

Odůvodnění:
Podezřelý se měl dopustit přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. d) a přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 2 písm. c) přestupkového zákona tím, že přemístil dva květináče a jednu lavičku, přičemž dle údajů ze spisu Policie ČR květináče tímto přesunutím být poškozeny neměly a lavička tímto přesunutím poškozena být měla. Majitelka lavičky škodu neuplatnila, dle fotografií ve spise Policie ČR se jedná pravděpodobně jen o pouhý vypadnutý šroubek a při podání vysvětlení dne 20.02.2017 poškození lavičky popřel. Okolnosti skutku jsou dány dlouhodobě špatnými a konfliktními vztahy mezi a , kdy mezi těmito osobami je již z dávných příčin trvale napětí a při běžných sousedských záležitostech, které nelze u sousedů v domě vyloučit, není mezi těmito osobami dobrá vůle k jejich řešení. Přesunutí předmětů je jedním článkem z řetězce nedostatku dobré sousedské vůle a bylo učiněno v návaznosti na předchozí podobné skutky druhou stranou trvajícího konfliktu. Skutek spočívající v přesunutí předmětů jedním ze sousedů při společném užívání dvora a zahrady nenaplňuje pro svoji zanedbatelnou míru společenské škodlivosti a nebezpečnosti materiální znak přestupku, jedná se o občanskoprávní spor, k jehož řešení je kompetentní soud. Proto správní orgán rozhodl o odložení přestupkové věci tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Podle § 76 odst. 5 správního řádu se proti tomuto usnesení nelze odvolat.

MĚSTSKÝ ÚŘAD odbor správní a živnostenský úřad 9 BLATNÁ

Bc. Věra Firichová
referentka odboru správního a živnostenského úřadu

1x do spisu